

پیام تسلیت به ملت صبور و نجیب ایران چرا حد اقل یک روز عزای ملی اعلام نشد؟

بار دیگر دهها تن از هموطنان بی پناه ما، این بار در اعماق تاریک و نمودر معدنی در طبس، قربانی نا کارآمدی و بی تدبیری مسئولان گشتند. فاجعه ای که هر وجدان بیداری را بدر می آورد.

مام وطن هر روز عزای فرزندانش را با عزایی دیگر به پایان می برد و گویی این چرخه هولناک را پایانی نیست.

یک روز آتش سوزی سینما رکس، روزی دیگر فروریختن ساختمان پلاسکو و مرگ جانسوز آتش نشانان، یک روز غرق شدن کشتی سانچی و مرگ ملوانانش، روز دیگر فاجعه سقوط هواپیمای اوکراینی و مسافرانش، یک روز ریزش ساختمان متروپل و.....

پس از آن نیز چهره ی شوم کشتار همچنان خود را در مرگ هموطنان ما در اثر تصادف در جاده های حادثه آفرین و ارا به های بی کیفیت، وقوع فجایع قهری مانند سیل، زلزله، و فرو نشست زمین در اثر جهالت مدیران در اداره ی شهرها و منابع طبیعی متبلور می سازد.

این هفته اما میهن در سوگ طبس و معدنچیانش فرو رفته است. معادنی که حتی از ابتدایی ترین اصول ایمنی برخوردار نیستند. معادن زغال سنگ طبس به دلیل تحریمها، که البته برای حاکمان نعمت است، از داشتن سنسورهای هشداردهنده ساطع شدن گاز متان محروم اند. به همین دلیل به راحتی جان نزدیک به پنجاه انسان شریف، که نان را به بهای جان در می آوردند، از دست رفت.

هر یک تن از آنها فرزند، پدر و یا همسر کسی بوده که اکنون زندگی بر سرش آوار شد. کارگران بی پناهی که با سخت ترین شرایط، صدها متر زیر زمین، با حداقل دریافتی و گاهی مدتها دور از خانواده چرخ اقتصاد کشور را به چرخش درمیآوردند.

دریغا که پس از این فاجعه انسانی، که قلب هر انسان با شرفی را به درد آورده، شاهدیم که نتیجه پیگیری مسئولان در بیان یک جمله توسط وزیر مربوطه خلاصه میشود: فقط یک سانحه بود؛ مستمری شان پرداخت می گردد!! چه میزان مستمری، آنهم معوقه، میتواند ذره ای از آلام به سوگ نشستگان این حادثه را بکاهد؟

آقایان، تا به کی این ملت باید قربانی نادانی و بی تدبیری حاکمیت شده و شاهد توهین به شعور خود گردد؟

مرگ هر انسان نشانگر مرگ انسانیت است. در حالیکه برای بسیاری ریزش حتی یک برگ از درختی صحنه ای ناخوشایند است آیا مرگ روزانه انسان های بیگناه، که حق حیات و امید به تداوم آن دارند، برای حاکمیت های خودکامه دیگر امری عادی شده که چنین بی تفاوت و مسخ شده از کنار آن عبور می کنند؟

سازمان زنان جبهه ملی ایران ضمن عرض تسلیت به خانواده های جانبختگان معدن طبس، همدلی و همدردی عمیق خود را با آنان اعلام می نماید. این سازمان انتظار داشته که در یک اقدام ضروری انسانی حداقل یک روز عزای عمومی از سوی حاکمیت اعلام می گردید. دریغا که همسران و فرزندان داغدار این عزیزان جانبخته حتی از این اقدام نمادین نیز محروم ماندند. امید است با تشکیل یک کمیته حقیقت یاب لاقط گزارش فنی دقیقی از علل وقوع این حادثه منتشر شود تا بتوان مدعی توجه حد اقلی به آلام این دردمندان شده و تلاش نمود که برای یکبار هم که شده به عاج واقع قبل از وقوع آن اندیشید.

سازمان زنان جبهه ملی ایران

چهارم مهر ماه ۱۴۰۳